

5. Milada.

(Besede F. Končan-ove.)

Dr. Gustav Ipavic.

Andante.

Ob rek o - ba - lih val su - mi v gla - so - vih za - lih: „Več ga ni!“ Na vr - tu ro - zi dan ble -

di pa sla - vec to - ži: „Več ga ni!“ V tem - ni do bra - vi dih šu - mi, dre - ve - som

pra - vi: „Več ga ni!“ Ko zo - ra po - - či, zo - ra po - či, noč be - ži, sol - zi - ce

to - či: „Več ga ni!“ In sr - ce ve - - dno sr - ce ve - dno go - vo - ri le to - žbo

je - dno: „Več ga ni!“ Ob rek o - ba - lih val su - mi v gla - so - vih za - lih: „Več ga

pp e ritard sempre.

ni! Na vr-tu ro-zi dan ble-di pa sla-vec to-ži: Več ga ni! V tem-ni do-ni!

pp e ritard sempre.

6. Slovo.

(Narodna.)

Harm. Jos. Pavčič.

Nežno.

mf

di-jó, pa zdra-va o sta-ni, po-daj mi se en-krat ro-
In ka-dar boš sa-ma se-de-la, naj sto-pim ti jaz pred o-

mf

ko! Pa na-me ni-kar ne po-za-bi, če dru-gi tud' že-nin tvoj bo. Ne
či; In ka-dar boš sa-ma slo-ne-la, spo-mi-njaj pre-te klih se dni! Ob-

mf

bo-dem lju-be-zni te pro-sil, ne bo-dem te pro-sil ro-ke.
lju-blje-na ro-ka je bi-la, ob-lju-blje-no bi-lo sr-ce, da

rit e dim.

v sr-cu jaz bo-dem te no-sil, do zad-nje-ga, zad-nje-ga dne!
ve-dno se bo-va lju-bi-la, do zad-nje-ga, zad-nje-ga dne!

rit e dim.